

KINH 1220. NHỔ TÊN¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Lộc uyển, nơi ở của các Tiên nhân, nước Ba-la-nại. Bấy giờ, Thế Tôn vì các Tỳ-kheo nói về pháp tương ứng bốn Thánh đế. Đó là: Đây là Khổ Thánh đế, đây là Khổ tập Thánh đế, đây là Khổ diệt Thánh đế, đây là Khổ diệt đạo tích Thánh đế.

Khi ấy, Tôn giả Bà-kỳ-xá ở giữa hội chúng tự nghĩ: ‘Nay ta nên đến trước Thế Tôn tán thán về ví dụ nhổ mũi tên.’ Nghĩ như vậy rồi, liền từ chỗ ngồi đứng dậy sửa lại y phục, chấp tay bạch Phật:

“Bạch Thế Tôn, con có điều muốn nói. Bạch Thiện Thệ, con có điều muốn nói.”

Phật bảo Bà-kỳ-xá:

“Tùy sở thích mà nói.”

Lúc ấy, Tôn giả Bà-kỳ-xá liền nói kệ:

*Con nay kính lễ Phật,
Thương xót mọi chúng sanh.
Thứ nhất nhổ tên nhọn,
Cách trị các bệnh, khéo.
Thầy thuốc Ca-lộ-y²,
Thầy thuốc Ba-hầu-la³;
Và thầy Chiêm-bà-kỳ⁴,
Thầy Kỳ-bà⁵ chữa bệnh.
Hoặc có bệnh hơi khởi,
Gọi là trị bệnh hay;
Sau đó bệnh phát lại,
Bệnh kéo dài đến chết.
Đại Y Vương, Chánh Giác,*

1. Biệt dịch, N^o100(254).

2. Ca-lộ-y 迦露醫.

3. Ba-hầu-la 波睺羅.

4. Chiêm-bà-kỳ 瞻婆耆.

5. Kỳ-bà 耆婆. Pāli: Jīvaka-komārabhacca, thái y của vua Tần-bà-sa-la (Bimbisāra).

*Khéo cho thuốc chúng sanh;
Trừ các khổ, rớt ráo,
Không còn thọ các hữu.
Cho đến trăm nghìn thứ,
Na-do-tha số bệnh;
Phật đều chữa trị hết,
Rớt ráo thoát khỏi khổ.
Các ông thuốc nếu hợp,
Con ắt sẽ bảo họ;
Được thuốc pháp cam lộ,
Tùy sở thích mà uống.
Đệ nhất nhớ tên nhơn,
Khéo hiểu biết các bệnh;
Tối thượng trong chữa trị,
Con đánh lễ Cù-đàm.*

Sau khi Tôn giả Bà-kỳ-xá nói những lời này, các Tỳ-kheo nghe những gì Tôn giả Bà-kỳ-xá nói, đều rất hoan hỷ.

M